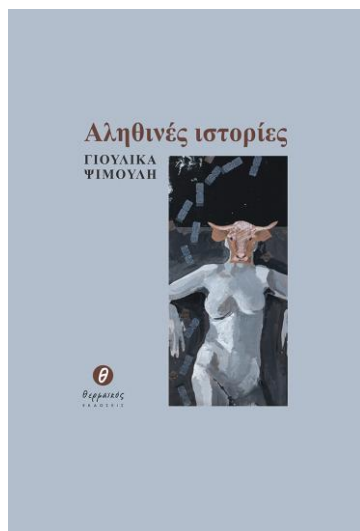

Θερμαϊκός
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Γιούλικα Ψιμούλη

«Αληθινές ιστορίες»

Εκδόσεις **ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ** 2018

Επιμέλεια: Νάντια Φαμέλου

Φωτογραφική αναπαραγωγή έργων: Γεώργιος Σταματελόπουλος

Εικαστικά έργα: Γιούλικα Ψιμούλη

ISBN: 978-960-9547-66-6

Σελ. 248

Τιμή: 16.65€

Διαστάσεις: 14cm x 21cm

Κυκλοφορεί από τις **εκδόσεις ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ** το βιβλίο της Γιούλικας Ψιμούλη, με τίτλο «**Αληθινές Ιστορίες**». Δείτε [εδώ](#) περισσότερες πληροφορίες. Πρόκειται για μια συλλογή διηγημάτων βγαλμένων από την «αλήθεια» της ζωής, φτιαγμένη από δυνατές εμπειρίες, γεμάτη με έντονα συναισθήματα, βαθιά νοήματα. Μια συλλογή αυτοπροσδιορισμού του εγώ. Καθένας μας, διαβάζοντας τις μικρές ιστορίες της Γιούλικας Ψιμούλη, μπορεί να ταυτιστεί, μπορεί να ταξιδέψει στις δικές του αναμνήσεις, στον δικό του κόσμο των συναισθημάτων, στη δική του «αλήθεια».

Αποσπάσματα του βιβλίου

Θεοδώρα. Για πολλούς το όνομα αυτό έχει ήχο αυτοκρατορικό, λόγω της συζύγου του Ιουστινιανού. Που δεν ήταν μόνο αυτοκράτειρα. Έτσι και η δικιά μου Θεοδώρα δεν ήταν μόνο γιαγιά. Δεν ήταν μόνο η μάνα της μάνας μου κι η γιαγιά η δικιά μου. Δεν ήταν μόνο αυτό.

Η δικιά μου η Θεοδώρα ήταν και θάλασσα. Ήταν καθαρή και νοικοκυρεμένη, δούλευε με ρυθμό, σαν τα κύματα του γιαλού, χωρίς να ζυγίζει την εργασία, χωρίς να δεσμεύεται από τον χρόνο. Όταν γαλήνευε ήταν γαλάζια, όταν φουρκίζοταν γινόταν γκρι – καμιά φορά σκούρο γκρι, θολό. Έκανε το ένα πράγμα μετά το άλλο, χωρίς τελειωμό. Σαν τα κύματα. Κοιμόταν αργότερα απ' όλους, ξυπνούσε νωρίτερα απ' όλους. Μόνο κανένα μεσημεράκι καλοκαιρινό μπορεί να την τσάκωνε στον ύπνο, έναν ύπνο σαν απολίθωμα στην άμμο. Ανάλαφρο σαν το φως πάνω στ' αυγουσιάτικα μελτέμια, που λαμπυρίζει μέσα στα κύματα και σε μπερδεύει, και δεν ξέρεις πια αν είναι η θάλασσα νερό ή ένας γαλαξίας που ξεστράτισε και σωριάστηκε στις ακρογιαλιές τρομαγμένος από το ανελέητο τρανταχτό γέλιο του ήλιου [...]

[...] Όταν ήμουν μικρή, νόμιζα πως την έλεγαν Μακρόνησο επειδή ήταν μακριά, επειδή ένας τόπος εξορίας μόνο μακριά θα μπορούσε να είναι, απόμακρος και ξεκομμένος από τον υπόλοιπο κόσμο. Την έψαξα στον χάρτη και σοκαρίστηκα με το πόσο κοντά βρισκόταν. Όταν ο άνεμος φύσαγε προς τη στεριά θα πρέπει να ακούγονταν οι ήχοι της εξορίας... Το μακρουλό της σχήμα ήταν, επομένως, αυτό που δικαιολογούσε τ' όνομά της. Όμως, στην πραγματικότητα τη λένε έτσι γιατί μοιάζει με σφήνα, με σκληθρα μυτερή και σκληρή, σαν αυτές που χώνονται βαθιά μέσα στο δέρμα, ματώνουν, διαπυούν και πονούν πολύ στην αρχή, έπειτα μαλακώνουν, συρρικνώνονται κι αφομοιώνονται, όμως δεν φεύγουν ποτέ.

Στον τόπο αυτό, δεν στήθηκε ποτέ ούτε ένα μνημείο. Τον κατοικούν ακόμη ο άνεμος, τα φίδια και τα φαντάσματα. Ίσως κάποτε τον τιμήσουν οι συνειδήσεις των αγνοούντων, ίσως οι αγνοημένοι ξηλώσουν το δίχτυ της λήθης, ίσως για πάντα ξεχαστούν.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η Γιούλικα Ψιμούλη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στη Γερμανία. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Παράλληλα, ασχολείται με τις εικαστικές τέχνες, γράφει κριτική κινηματογράφου, ποιήματα, διηγήματα και παραμύθια.